

CĂRTICICA MEA
CU

POVESTI CELEBRE 3

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

PRINȚUL FERMECAT

FRĂȚIOR ȘI SURIOARĂ

ALBĂ-CA-ZĂPADA ȘI CEI ȘAPTE PITICI

ALICE ÎN ȚARA MINUNILOR

HANS CEL NOROCOS

Adaptare text: Andrei Sorin Dragoș

PERRAULT

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

A fost odată ca niciodată, un bătrân morar care a lăsat ca moștenire, după moartea sa, o moară fiului cel mare, un măgar celui mijlociu și un motan celui mic. Cel din urmă, supărat că primise atât de puțin din averea tatălui său, spunea oricui avea timp să-l asculte că, în timp ce frații lui își vor câștiga traiul cu ușurință, întovărășindu-se, el, după ce își va mânca bietul animal și va face o căciulă din blana lui, la scurt timp va muri de sărăcie. Motanul, care înțelegea tot ce spunea stăpânul său, într-o bună zi, îi zise cu glas omenesc:

– Nu mai fi trist, stăpâne! Adu-mi un sac și croiește-mi o pereche de cizme, și vei vedea cât de mult pot eu să-ți fiu de ajutor!

Stăpânul, cu toate că nu credea că va scăpa de sărăcie cu ajutorul acestuia, îi îndeplini dorința. Mândru de cizmele sale roșii și înalte, motanul mulțumi, își așază sacul după gât, și plecă la vânatoare într-o poiană nu prea îndepărtată. Nici nu începu bine pânda, când un iepuraș aiurit intră în sacul lui. Cu prada în spate, se duse la palat și se adresă regelui:

– Iată, sire, un iepure, pe care domnul marchiz de Carabas (acesta era numele pe care îl alesese stăpânului său) m-a rugat să vi-l ofer din partea sa.

– Mulțumește stăpânului tău și asigură-l că-mi face o mare plăcere! zise regele plăcut surprins de gestul marchizului.

Și astfel, timp de câteva luni, duse la palat daruri din partea

așa-zisului marchiz de Carabas. Aflând într-una dintre vizite că regele urmează să facă o plimbare pe malul râului însoțit de fiica sa, care era cea mai frumoasă prințesă din regat, motanul se duse la băiat și-i spuse:

– Stăpâne, dacă-mi urmezi sfatul, vei ajunge cel mai fericit om din lume! Trebuie doar să te scalzi în râu, acolo unde-ți voi arăta eu.

